

தமிழ் மொழியியல்

JOURNAL OF TAMIL LINGUISTICS

தொகுதி : 1

ஆன் - 2019

இதழ் : 1

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

ந. தெய்வசுந்தரம்

பதிப்பாசிரியர்

வி. திருவள்ளுவன்

எல். இராமமூர்த்தி

இரா. முரளிதரன்

ந. விஜயன்

தமிழ் மொழியியல் சங்கம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு

சுழற்சி முறை ஒலியனியல் மாற்றங்கள்

வாசு அரங்கநாதன்
பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகம்
vasur@sas.upenn.edu

முன்னுரை

பேச்சு வழக்குகளில் சொற்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் ஒரு வித ஒலியன் விதிக்குட்பட்டு இலக்கியச் சொல்லிலிருந்து உருவாக்கப் படுகின்றன. ஒரு ஒலி மற்றொரு ஒலிக்கு முன் வரும்போது இடது பக்கம் இருக்கும் ஒலி வலது பக்கத்தில் இருக்கும் ஒலியை மாற்றும் தன்மை கொண்டதாக இருக்கலாம். அல்லது வலது பக்கத்தில் இருக்கும் ஒலி இடது பக்கத்தில் இருக்கும் ஒலியை மாற்றும் தன்மையைக் கொண்டதாக இருக்கலாம். படித்த- என்னும் இறந்தகால வினையில் 'இ' என்னும் நடு அண்ணத்தில் தோன்றும் உயிர் அதற்கு வலது பக்கத்தில் இருக்கும் 'த்' என்னும் முன் அண்ணத்தில் தோன்றும் வெடிப்பொலியை நடு அண்ண வெடிப்பொலியாகிய 'ச்' ஆக ஆக்குகிறது. 'குடல்' என்னும் சொல்லில் வலது பக்கத்தில் இருக்கும் 'அ' என்னும் அடிநா உயிர் முதலில் இருக்கும் மேல்நா உயிராகிய 'உ'வை நடுநா உயிராகிய 'ஒ'வாக மாற்றிக் 'கொடல்' என்னும் பேச்சுவழக்குச் சொல்லைத் தருகிறது. இவ்வகை மாற்றங்கள் சில சமயம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஏற்பட்டு ஒரு மாற்றம் மற்றொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலையை உருவாக்கி ஒரு சொல்லில் ஒன்றுக்கும் மேல் மாற்றங்கள் வர நேரலாம். இதைச் சுழற்சி முறை ஒலியனியல் (Cyclic phonology) என்று கூறுவார்கள் (பார்க்க Kiparsky 1982a, Kaisse and Shaw 1985, Mohanan 1986). தமிழில் பல பேச்சு மொழிச் சொற்களைச் சரியாக அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் அச்சொற்களில் ஏற்பட்ட ஒலிமாற்றங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அடுக்கு நிலையில் ஆய்ந்தறிய வேண்டியிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, 'ஆச்சி' என்னும் சொல் உருவான விதத்தை அறியவேண்டுமெனில் 'ஆய்' என்னும் வேர்சொல்லிலிருந்து தொடங்க வேண்டியிருக்கும். 'ஆய்' என்னும் சொல் 'த்தி' என்னும் பெண்பால் பெயராக்க விதியை எடுக்கும்போது 'ய்' அதற்கு முன் வரும் 'த்' என்னும் ஒலியை 'ச்' என அண்ண ஒலியாக ஆக்குகிறது. இதனால் 'ய்ச்சி' என்னும் தொடரைக் கொண்ட 'ஆய்ச்சி' என்னும் சொல்லை இடைநிலையில் ஏற்படுத்துகிறது. இது 'ய்' விடுபடு விதிக்கான சூழலை ஏற்படுத்தி கடைசியாக 'ஆச்சி' என்னும் சொல்லை உருவாக்குகிறது. இவ்வகையில் இக்கட்டுரை இம்முறையிலான மாற்றங்களின் குணங்களைக் கண்டறிவதோடு தமிழில் சுழற்சி முறையில் ஏற்படும் சில மாற்றங்களையும் விளக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது.

அண்ண ஒலியாக்கம்

தமிழில் பல சொற்களில் அண்ண ஒலியாக்கம் நடைபெறுகிறது.

‘படிச்சேன்’, ‘சமைச்சேன்’, ‘தொரிஞ்சிது’, ‘புரிஞ்சிது’ போன்ற பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் அண்ண ஒலியாக்கத்துக்கு உட்பட்ட சொற்களாகும். அண்ண ஒலியாக்கம் என்பது நடு அண்ணத்தில் உற்பத்தியாகும் ‘இ’ என்ற உயிருக்கு முன்னும் ‘ய்’ என்னும் மெய்யெழுத்துக்கு முன்னும் முன் அண்ண ஒலிகளாகிய ‘த்’ அல்லது ‘ந்’ வந்தால் அவை முறையே நடு அண்ண ஒலிகளாகிய ‘ச்’ ‘ஞ்’ என மாறும் முறையாகும். சில இடங்களில் ‘ய்’ அதற்குப் பின் வரும் ‘த்’ வல்லினத்தை ‘ச்’ ஆக மாற்றிவிட்டு விடுபடும் சூழல்களும் இருக்கின்றன. அதாவது ‘ய்ச்ச்’ என்னும் தொடர்ச்சியான ஒலியமைப்பில் ‘ய்’ விடுபடுவது ஒருவகை ஒலியன் மாற்றம். இவ்வகை மாற்றங்களைச் சுழற்சி முறை ஒலியனியல் மாற்றம் எனக் கொண்டால் ஒரு விதியின் காரணமாக இன்னொரு விதிக்கான சூழலை ஏற்படுத்தும் நிலையை கண்டறிவது அவசியம். இல்லையெனில் பேச்சுத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் சில சொற்களின் இலக்கிய வழக்கைக் கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் கூட போகலாம்.

அண்ண ஒலியாக்கமும் அடுக்கு நிலை மாற்றங்களும்

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சில ஒலியன் மாற்றங்களும் அவற்றை ஏற்படுத்தும் பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்களும் சுழற்சி முறையில் ஏற்படும் ஒலியன் மாற்றங்களாகும்.

‘ய்’ விடுபடுதல்

ஆய் + த்தி > (ஆய்த்தி) > ஆய்ச்சி > ஆச்சி
 தேய் + த்து > (தேய்த்து) > தேய்ச்சு > தேய்ச்சி > தேச்சி
 பாய் + த்து > (பாய்த்து) > பாய்ச்சு > பாய்ச்சி > பாச்சி

இச்சொற்களில் முதல் கட்டமாக அண்ண ஒலியாக்கம் ஏற்பட்டு ‘ய்ச்சி’ என்னும் ஒலியன் அடுக்கை உருவாக்குகிறது. இவ்வகை அடுக்கில் ‘ய்’ விடுபடுவது தமிழின் பேச்சுத்தமிழ்ப் பண்பு. இதன் காரணமாகவே ‘ஆச்சி’, ‘தேச்சி’, ‘பாச்சி’ போன்ற பேச்சுத்தமிழ் வழக்குகள் கிடைக்கின்றன. மாறாக, ‘ய்’ விடுபடும் விதி முதலில் ஏற்பட்டால் “ஆத்தி” என்னும் அண்ண ஒலியாக்கம் நடைபெறாத சொல்லே கிடைத்திருக்கும். இதனால் ‘ய்த்தி’ என்னும் தொடரை ‘ய்ச்சி’ என ஆக்கிப் பின்னர் ‘ச்சி’ என ஆனதாகவே கொள்ளவேண்டும்.

‘ஐ’ ‘எ’ (ஐ) வாக மாறுதலும் அண்ண ஒலியாக்கமும்

நடுநா ஒலியான ‘அ’வுக்கு முன்னால் ‘ஐ’ என்னும் இணையொலி வந்தால் அது ‘எ’ வாக மாறும் வழக்குத் தமிழில் உண்டு. ‘சமை’ > ‘சமெ’, ‘கடை’ > ‘கடெ’ போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளைத் தரலாம். இச்சொற்கள் இறந்தகால விகுதியை எடுக்கும்போது ‘சமெச்சி’, ‘கடெஞ்சி’ போன்ற பேச்சு வழக்குச் சொற்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ‘இ’ இல்லாமல் இச்சொற்களில் அண்ண ஒலிகளான ‘ச்சி’ மற்றும் ‘ஞ்சி’ இருப்பதை நோக்கவேண்டும். இதற்குக் காரணம் சுழற்சி முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றந்தான் எனக் கொள்ளவேண்டும்.

சமை + த்து > (சமைத்தது) > சமைச்சி > சமெச்சி
 கடை + ந்து > (கடைந்தது) > கடைஞ்சி > கடைஞ்சி
 நனை + ந்து > (நனைந்தது) > நனைஞ்சி > நனைஞ்சி

இச்சொற்களில் முதல் சுழற்சியில் 'ஐ' அதன் பின் வரும் 'த்த' மற்றும் 'ந்த' ஆகிய ஒலிகளை முறையே 'ச்ச' மற்றும் 'ஞ்ச' என ஆக்கிய பிறகே இரண்டாவது சுழற்சியில் 'ஐ' 'எ'வாக மாறுகிறது எனக்கொள்ளவேண்டும். மாறாக 'ஐ' 'எ'வாக மாறும் விதி முதலில் நடந்தால் அண்ண ஒலியாக்கத்துக்கான சூழல் இல்லாமல் '*சமெத்தது', '*கடைந்தது', '*நனைந்தது' போன்ற சொற்களை உருவாக்கியிருக்கும். இம்மாற்றங்களை உற்று நோக்கும்போது உருபுகள் இணைக்கப்பட்ட பிறகே ஒலியன் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. 'சமை', 'கடை' மற்றும் 'நனை' என்னும் சொற்களில் 'ஐ' 'எ' வாக மாறிய பிறகு இறந்தகால விசுவகர்த்தவியல் இணைக்கப்படவில்லை எனவே கொள்ளவேண்டும். இதைச் சொல்லுருபனியல் கோட்பாட்டில் (Lexical Phonology) அடைப்பு நீக்கம் என்று பின்வருமாறு விளக்குகிறார்கள். Mohanan (1986: 133-35) அடுக்கு நிலையில் ஒலியன் விதிகள் செயல்படும் முறையையும் 'அடைப்பு அழித்தல்' (bracket erasure) என்னும் முறையையும் விளக்குகிறார்.

ஒலியன் மாற்றங்கள் ஒரேயடியாக ஒரே நேரத்தில் நடக்கவில்லை என்று கொள்வோம். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அடுக்காக நடக்கிறது என்றும் கொள்வோம். 'ஐ' முதலில் 'ந்' ஐ 'ஞ்' ஆக ஆக்குகிறது. உடனே அடைப்பு நீக்கப்பட்டு ஞ்[து] என்னும் புதிய சூழலைக் கொடுக்கிறது. ஞ்[சு] என்னும் சூழல் 'சு'வை 'சி'ஆக்குகிறது.

[நனை[ந்]து] > [நனை[ஞ்]து]] > [நனை[ஞ்]சு]] > [நனைஞ்சி]

இவ்வாறாக ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு ஒலியன் மாற்றம் நிகழ்ந்த பிறகு அடைப்பு நீக்கப்பட்டுப் புதிய சூழலில் ஏற்படும் ஒலியன் மாற்றத்தை நிகழ்த்தும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது. கடைசியாக 'நனைஞ்சி' என்னும் மாற்றம் ஏற்பட்ட பிறகே 'ஐ' 'எ'வாக மாறி 'நனைஞ்சி' என்னும் பேச்சுவழக்குச் சொல்லை ஏற்படுத்துகிறது.

உயிரெழுத்து கீழிரங்கலும் அண்ண ஒலியாக்கமும்

மேல்நா ஒலிகளான 'உ' மற்றும் 'இ' முறையே 'ஓ' மற்றும் 'எ'வாக மாறும் ஒலி மாற்றம் பேச்சுத்தமிழில் உண்டு. 'குழை' என்பது 'கொழை' என மாறும். 'உழை' என்னும் சொல் 'ஓழை' என மாறும். இதையே முன்னர் கூறியபடி இறந்தகால விசுவகர்த்தவியல் எடுக்கும் தருணத்தில் எப்படி உ > ஓவாக மாறுதல் கடைசி சுழற்சியில்தான் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் விளக்கலாம்.

குழை > குழை + த்து > குழைச்சி > கொழைச்சி

உழை > உழை + த்து > உழைச்சி > ஒழைச்சி

இ > எயாக மாறுதல்

நினை > நினை+த்து > நெனைச்சி > நெனைச்சி

நனை > நனை+ந்து > நனைஞ்சி > நனைஞ்சி

மாறாக 'ஐ' 'எ'வாக மாறும் ஒலியன் விதி முதலில் ஏற்படுகிறது என்று கொண்டால் *நெனைத்து மற்றும் *நனைந்து என்னும் தவறான அமைப்பையே தரும்.

ற்று > த்தாக மாறுதலும் அண்ண ஒலியாக்கமும்

'ற்ற' என்னும் தொடர் 'த்த'ஆக மாறுவது தமிழில் உண்டு. 'காற்று' என்பது 'காத்து' எனவும், 'புற்று' என்பது 'புத்து' எனவும் மாறுவது பொதுவான வழக்கு. இதுவே 'இ' என்னும் ஒலிக்கு முன்னர் இவ்வொலி வரும்போது எப்படி அண்ண ஒலியாக்கலுக்கான சூழலை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் சுழற்சி ஒலியன் மாற்றத்தில் எப்படி 'ய்' விடுபடுகிறது என்பதையும் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் அறியலாம்.

ஆயிற்று > ஆயித்து > ஆயிச்சு > ஆச்சு

போயிற்று > போயித்து > போயிச்சு > போச்சு

நீற்று > நீத்து > நீச்சி (எடு. பால் நீச்சி போச்சு)

இச்சுழற்சி முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் 'ஆச்சு', 'போச்சு' போன்ற சொற்கள் பேச்சுவழக்கில் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பில்லை என்பதை நோக்கவேண்டும்.

'வாய்' என்னும் வினையின் மாற்றங்கள்

'வாய்' என்னும் வினை தமிழில் சங்ககாலத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த வினை (கொடுந்திமிற் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென - அகம் 70). இச்சொல் 'எனக்கு வாய்த்தது', 'எனக்கு வாய்க்கப்பட்டது' என இலக்கிய வழக்கில் பரவலாக இக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும் 'எனக்கு வாச்சது', 'எனக்கு வாக்கப்பட்டது' எனப் பேச்சுத்தமிழில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பேச்சு வழக்கை விளக்கவேண்டுமென்றால் சுழற்சி முறை ஒலியன் மாற்றத்தையே நாடவேண்டியிருக்கும்.

வா[ய்த்]தது > வாய்[த்த]து > வா[ய்ச்ச]து > வாச்சது

குறிப்பாக முன்னரே விளக்கியபடி [ய்ச்ச] என்னும் தொடர்ச்சியான ஒலிகள் வரும் நேரத்தில் 'ய்' விடுபடும் எனக் கண்டோம். இதனடிப்படையிலேயே 'வாச்சது' என்னும் பேச்சுத் தமிழ் வழக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நோக்கவேண்டும். இவ்வாறே 'வாக்கப்பட்டது' என்னும் சொல்லையும் விளக்கவேண்டிய சூழல்.

வா[ய்க்க]ப்படு என்னும் அமைப்பில் [ய்க்க] என்பது 'க்க' என மாறுவதும் தமிழில் நடக்கும் ஒரு வகை ஒலியன் மாற்றம் எனவே அறியவேண்டும். 'தேய்க்கவேண்டும்' என்பது 'தேக்கினும்' என மாறுவதும் இவ்வகையே. இதையும் ஒருவகை அண்ண ஒலியாக்கம் எனவே கொள்வர். இவ்வொலிகளில் வரும் முதல் 'க்' க(y) அண்ணவொலியாக்கப்பட்ட வெடிப்பொலியாகவே கருதுவார்கள் (காண்க Christdas 1988, Renganathan 2010).

'க்' விடுபடலும் உயிர் நீட்டலும்

'க்' என்னும் வெடிப்பொலி இரு உயிரெழுத்துகளுக்கு இடையில் வரும்போது 'h' என மாறுவது பேச்சுத்தமிழில் வழக்கம். 'மகன்', 'பகல்' போன்ற சொற்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இவ்வாறு மாறும் ஒலி தொடர்ந்து விடுபடவும் வாய்ப்பிருக்கும். பெரும்பாலும் இம்மாற்றம் வினைகளில் அதிகமாக நடக்கும். 'ஆகும்' என்பது 'ஆம்' என மாறுவதும், 'ஆகாது' என்பது 'ஆவாது' அல்லது 'ஆது' என மாறுவதையும் இவ்வழியிலேயே விளக்கவேண்டும். 'மகன்' என்னும் சொல் 'மவன்' என மாறுவதையும் 'ஆவாது' என்னும் சொல்லையும் விளக்கும் போது 'க்' விடுபட்டதால் 'வ்' இணைக்கப்படும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது என விளக்கவேண்டும். இதைப் போலவே 'முகர்' என்னும் சொல்லில் 'க்' விடுபடுவதால் முதலில் வரும் 'உ' 'ஒ'வாக மாறி இவ்வொலி விடுபட்டதற்கு ஈடுகொடுக்கும் வண்ணம் உயிர் நீட்டல் நிகழ்ந்து 'மோர்' என மாறுவதும், 'மோந்து' (மோந்து பார்) என மாறுவதும் சுழற்சி முறையில் ஏற்படும் ஒலியன் மாற்றமே என்பது நோக்கத்தக்கது.

உருபனியல் விசுவிகளும் தொடரியல் விசுவிகளும்

சொற்றொடர் ஒலியியல் கோட்பாட்டில் 'ஆ', 'உம்' போன்ற விசுவிகளை நிலை மூன்று விசுவிகள் எனவும் வேற்றுமை உருபுகளை நிலை இரண்டு விசுவிகள் எனவும் பிரிக்கலாம் (காண்க Kiparsky 1982a, Mohanan 1985, Christdas 1988, Renganathan 2010). இவ்வகையில் நிலை மூன்று உருபுகளோடு 'மரமா', 'மரமும்' என அத்து சாரியை இல்லாமல் வரும். நிலை இரண்டு உருபுகளாகிய வேற்றுமை உருபுகளோடு 'மரத்தை', 'மரத்துக்கு' என அத்து சாரியை வரும். ஏனெனில் நிலை மூன்று விசுவிகள் தொடரியல் சொற்களோடு இணைப்பை உருபனியல் சொற்களோடு இணைப்பை அல்ல. இதன் அடிப்படையில் நிலை இரண்டு விசுவியான பன்மை விசுவியும் நிலை மூன்று விசுவியான வினா விசுவியும் எங்ஙனம் சுழற்சி முறையில் செயல்படுகின்றன என்பதைக் காணலாம்.

அடைப்பு அழித்தல் மற்றும் சுழற்சி முறையில் ஒலியன் விசுவிகள் நடைபெறுவதன் அடிப்படையில் தமிழில் 'அவங்களா' என்று ஏன் கூறுகிறோம் '*அவங்கவா' என்று ஏன் கூறுவதில்லை, எப்படி 'எடுத்துப்பான்' என்னும் பேச்சு வழக்கு 'எடுத்துக்கொள்வான்' என்னும் புதைநிலையிலிருந்து வந்தது போன்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கலாம். குறிப்பாக இத்தகைய முறை சொற்களின்

புறநிலை மற்றும் புதைநிலை பற்றி அறிய உதவுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் புதைநிலையில் சொல்லாக்க நிலையில் உருவாக்கப்பட்ட சொல் இரண்டாம் நிலையாகிய உருபன் நிலையில் ஏற்படும் ஒலியன் விதிகளுக்கு உட்படாது என்னும் உண்மைக்கு 'அடைப்பு அழித்தல்' என்னும் முறை வழி விளக்கலாம்.

'அவர்கள்', 'வந்தார்கள்' போன்ற அமைப்புகளில் 'ர்க' என்னும் பகுதி 'ங்க' என மாறுகிறது என்பதை விட [அவன்] என்னும் முதல் நிலை சொல்லோடு 'கள்' என்னும் இரண்டாம் நிலை விசுதி இணைக்கப்படுவதாகக் கொள்வோம். இந்நிலையில் & என்பதைச் சொல்லாக்க வரம்பு, + என்பதை சொல்நிலை உருபனியல் வரம்பு மற்றும் # என்பதைத் தொடரியல் வரம்பு எனக் கொண்டு இம்மாற்றங்களைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

(1)

[அவன்]& > [அவன்+கள் (மூக்கொலி மாற்றம்)]+ > [அவங்கள்]# ஆ > அவங்களா?

(2)

[அவன்]& > [அவன்+கள் (மூக்கொலி மாற்றம்)]+ > [அவங்கள்]# ள் விடுபடுவிதி > அவங்க!

இவ்விருவழியில் விதிகள் செயல்படும்போது 'அவங்க' மற்றும் 'அவங்களா' என இருவேறு சொற்கள் பேச்சு வழக்கில் கிடைப்பதற்கான விளக்கத்தை அறிகிறோம்.

இவ்வடுக்கு முறையில் விதிகள் செயல்படாமல் மாறி நிகழ்ந்தால் '*அவங்கவா' என்னும் தவறான அமைப்பு கிடைக்கும். இவ்வகையில் (ன்க > ங்க) என்னும் மாற்றம் இடையில் உள்ள அடைப்பு அழிக்கப்பட்டு சொல்லின் இடையில் இரண்டாவது நிலையில் நிகழ்கிறது. 'வந்தாங்க', 'போவாங்க' போன்ற வினையில் உள்ள பேச்சுதமிழ் விசுதியான 'ங்க' விசுதியையும் 'வந்தான்+கள்', 'போவான்+கள்' என்ற அமைப்பு மூலம்தான் விளக்கவேண்டும். மாறாக 'வந்தார்கள்', 'போவார்கள்' என்ற அமைப்பிலிருந்து விளக்கவியலாது. 'ஆள்', 'ஆன்' மற்றும் 'ஆர்' ஆகியனவற்றை வெவ்வேறு விசுதிகளாகக் கொண்டு இத்தோடு பன்மை விசுதியான 'கள்' இரண்டாவது நிலையில் இணைக்கப்படுகிறது எனவே கொள்ளவேண்டும். 'ஆர்கள்' என்பதைத் தனி விசுதியாகக் கொள்ளல் இயலாது என்பதையும் உணரவேண்டும்.

இவ்வகையிலேயே 'கொள்' எனும் விசுதியை வினையோடு இணைக்கும்போது ஏற்படும் விதிகளையும் அடுக்கு நிலையில் விளக்கலாம்.

[[[[[[[[எடு]+த்த்]+உ]+க்]+கொள்]+வ்]+ஆர்கள்]# ஆ]

→ எடுத்துக்கொள்வார்களா?

இச்சொல் பேச்சு வழக்கில் [எடுத்துப்பாங்களா] என வழங்கப்படுகிறது. இம்மாற்றத்துக்கான விதிகளாக 'ன்க > ங்க', 'வ்' விடுபடுதல், 'கொள்' க்குவாக மாறுதல், 'வ்' விடுபடுதல், 'ப்ப்' இணைத்தல் ஆகிய விதிகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கலாம்.

முதலில் 'எடு' என்னும் வினையிலிருந்து 'இறந்தகால விகுதி' இணைக்கப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து 'உ' என்னும் விகுதியை இணைத்து வினையெச்சம் உருவாகிய பிறகு அதனோடு 'கொள்' என்னும் விகுதியை இணைப்பதற்கான சூழல் கிடைக்கிறது.

[[[எடு]+த்த்]+உ] > [எடுத்து]+

வினையெச்சம் உருவாகிய பிறகு இடையில் உள்ள அடைப்புகள் நீக்கப்படுகின்றன. இதனால் 'எடுத்து' என்னும் வினையமைப்பு பேச்சுத்தமிழில் மாறாமல் இருப்பதற்கான காரணத்தைக் கொடுக்கலாம்.

முதலில் 'கொள்' இணைத்தவுடன் 'க்' இணைக்கப்படுகிறது.

[[எடுத்து]+கொள்] > [[எடுத்து]+க்]+கொள்]+

'எடுத்துக்கொள்' என்னும் வினையமைப்பு கிடைத்தவுடன் [க்கொள்] > [க்கு] எனும் விதி நிகழ்கிறது.

[[எடுத்து]க்கொள் (க்கொள் > க்கு)] > [[எடுத்து]க்கு]

'ன்க' > 'ங்க' மாறுவதைப் போன்றே சொல்லுக்குள் 'க்கொள்' > 'க்கு' என மாறுகிறது. இருப்பினும் இதற்கிடையே இருக்கும் அடைப்புகள் நீக்கப்படாமல் ஒலிமாற்றத்துக்கு உட்படுபவையாக இருக்கின்றன. எதிர்மறை உருபுகளும் எழுவாய் விகுதிகளும் இரண்டாம் நிலையிலேயே இணைக்கப்படுவதால் அடைப்புக்குள்தான் அவை நிகழும் எனக் கொள்ளவேண்டும்.

[[[எடுத்து]+க்கு]+வ்]+ஆன்கள்]#

இந்நிலையில் 'எடுத்துக்குவான்கள்' என்னும் சொல் உருவாகி இதற்குத் தொடரியலுக்கான வரம்பைக் கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கும் தருணத்தில்

[[எடுத்து]க்குவா]ன்கள் (ன்க > ங்க)]#ஆ > எடுத்துக்குவாங்களா

'எடுத்துக்குவாங்களா' என்னும் பேச்சு வழக்கு வருவதற்கான காரணத்தை விளக்கலாம். இருப்பினும் மற்ற வட்டார வழக்குகளில் 'எடுத்துப்பாங்களா' எனவும் வருகிறது. இதற்கான விளக்கத்தை அளிக்கவேண்டுமெனில் 'வி' விடுபடுதலுக்கான சூழலை இச்சொல் ஏற்படுத்தியிருப்பதால் 'வி' விடுபட்டுப் பின்னர் 'க்கு' விடுபடுதலும் அதைத் தொடர்ந்து 'ப்ப்' இணைத்தலும் சொல்லுக்குள்

நிகழ்கிறது எனக் கொள்ளவேண்டும்.

[[எடுத்து]க்குவா]ன்கள் (ப்) (ன்க>ங்க)]# ஆ > எடுத்துப்பாங்களா

இவ்வகையில் 'வ' விடுபடுதல் 'செய்யவில்லை' > 'செய்யலெ', 'போகவில்லை > 'போகலெ' போன்று இரு உயிருக்கு இடையில் வரும் விசுதிகளில் 'வி' விடுபடுகிறது என்னும் விதிக்கு உட்பட்டு இயங்குகிறது. இதைத் தொடர்ந்து 'க்க' விடுபட்டு ஒரு வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்துவதால் 'ப்' இணைக்கப்படுகிறது. 'எடுத்துவிடு' > 'எடுத்துப்டு', 'சொல்லிவிடு' > சொல்லிடு > 'சொல்லிப்டு' போன்ற வினை வடிவங்களிலும் இவ்விதி நிகழ்வதைக் காணலாம். இம்மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த கடைசிக் கட்டத்தில் இடையில் உள்ள அடைப்புகள் நீக்கப்பட்டு 'ஆ' என்னும் தொடரியல் விசுதி இணைக்கப்படுகிறது.

குற்றியலுகர மாற்றமும் சுழற்சி முறை ஒலியன் விதிகளும்

'வந்தது' என்னும் சொல் இருவேறு வடிவங்களில் பேச்சுத்தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'வந்தது' என 'அது வந்தது', 'ரயில் வந்தது' எனக் குற்றியலுகர மாற்றத்தோடும், அஃறினை வினையாக 'அது வந்தது எனக்குத் தெரியாது', 'ரயில் வந்தது எனக்குத் தெரியும்' எனக் குற்றியலுகர மாற்றம் இல்லாமல் தொழிற்பெயராகவும் பயன்படுத்துகிறோம். இதற்குக் காரணம் என்ன என ஆயும் போது 'அது வந்தது' என்னும் தொடரில் வரும் 'வந்தது' என்னும் அஃறினை வினை இரண்டாவது நிலையில் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் 'அது வந்தது எனக்குத் தெரியாது' என்னும் தொடரில் வரும் 'வந்தது' என்னும் தொழிற்பெயர் அமைப்பு தொடரியல் வரம்பில் மூன்றாவது நிலைக்கு உரியதாக வருகிறது. இதைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

[வா+ந்த்+அது/உது]+ > வந்தது

[[வா+ந்த்]#அ#]து]# > வந்தது (*வந்தது)

அஃறினை உருபு 'அது' 'உது' என பேச்சுத்தமிழில் மாறுவது இரண்டாவது நிலைக்கு உரிய ஒலியன் விதி. இது மூன்றாவது நிலையான தொடரியல் நிலையில் நிகழ்வதில்லை. ஏனெனில் இங்கு [[அ]#து] என 'பெயரடை' விசுதியும் அஃறினை விசுதி 'து' எனவும் இருவேறு விசுதிகளாகத் தொடரியல் பண்போடு இணைக்கப்படுகின்றன. தொழிற்பெயர் வரும் இடங்களிலெல்லாம் வாக்கியத்தோடு இயைந்து தொடரியல் அமைப்பில் அவை விளக்கப்படவேண்டும்.

முடிவுரை

பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்கள் இலக்கிய வழக்கிலிருந்து பல்வேறு ஒலியன் விதிகளுக்குட்பட்டு மாறுகிறது. பல பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்களை இலக்கிய வழக்குச் சொற்களோடு ஒப்பிட்டு அவற்றுள் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விளக்கும்போது சுழற்சி முறையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அடுக்காக நடக்கும்

ஒலியன் மாற்றங்களை விளக்குவது கட்டாயமாகிறது. குறிப்பாக ஒரு ஒலியன் மாற்றம் மற்றொரு ஒலியன் விதிக்கான சூழலை ஏற்படுத்தும்போது அது எங்ஙனம் தொடர்ச்சியான ஒரு வழிப் பாதையில் ஒலியன் விதிகள் ஏற்படுகின்றன என்பதற்கான விளக்கத்தைத் தருகின்றன. அத்தோடு பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்களில் 'அவங்களா'/*அவங்கவா போன்ற அமைப்புகள் எப்படி உருபுகளைச் சொல்லியல் உருபுகள் மற்றும் தொடரியல் உருபுகள் எனப் பிரிக்கவேண்டிய கட்டாயத்தை விளக்குகின்றன என்பதையும் அறிகிறோம். இதன் அடிப்படையில் சொற்களையும் சொல்லியல் வரம்பு கொண்ட சொற்கள் எனவும் தொடரியல் வரம்பு கொண்ட சொற்கள் எனவும் பிரிக்கும் போது உருபுகளின் வகைகளைப் பிரித்தறிவதோடு ஒலியன் மாற்றங்களையும் சொல்லியல் சார்புள்ளது மற்றும் தொடரியல் சார்புள்ளது எனவும் பிரித்தறியமுடிகிறது.

மேற்கோள் நூற்கள்

Christdas, Prathima (1988). *The Phonology and Morphology of Tamil*. Unpublished Ph.D. dissertation, Cornell University.

Kaisse, E.M. and P.A. Shaw. (1985). "On the theory of lexical phonology". *Phonology year book* 2:1-30.

Kiparsky, Paul (1982a). 'From Cyclic Phonology to Lexical Phonology', in Harry van der Hulst and Norval Smith (eds), *The structure of phonological representations* (vol. 1). Dordrecht: Foris, 131-75.

— (1982b). 'Lexical Morphology and Phonology', in In-Seok Yang for the Linguistic Society of Korea (ed.), *Linguistics in the morning calm: selected papers from SICOL-1981* (vol. 1). Seoul: Hanshin Publishing Company, 3-91.

Mohanan, K.P. (1986). *The Theory of Lexical Phonology*. Dordrecht: D. Reidel Publishing Company, Dordrecht/Boston/Lancaster/Tokyo.

Renganathan, Vasu. (2010). *The Language of Tirumūlar's Tirumantiram, Medieval Saiva Religious Text*. Unpublished Ph.D. dissertation, University of Pennsylvania, Philadelphia.